

HOGYAN TÖLTÖTTÉK SZÜLEIM SZABADIDEJÜKET EGERBEN?

Nem könnyű számomra ez a feladat, hisz nem vagyok egri lányka. Ám szüleim, attól eltekintve, hogy távolabb laktak gyerekkorukban a várostól, szívesen járták be a környéket.

Édesapám a Hajdú-Bihar megyei Polgáron lakott szüleivel, ami elég messze van Egertől. Ám a távolság nem riasztotta vissza őket sehonnan, így ebből a városból sem. Apukám még egész kicsi, 5-6 éves korában járt először Egerben egy családi kirándulás alkalmával. Megnézték a várat, a Dobó teret, a minaretet, és naphosszat sétáltak a sétáló utcában. Bár nagymamám szívesen szétnézett volna az üzletekben, nagyapám, apukám és a nagybátyám ellenezte, hisz egyik fiú sem rajongott a vásárlásért. Ezen az egy alkalmon kívül nem sokszor járt itt apukám gyerekkorában, de ez a kirándulás nagyon emlékezetes maradt számára.

Édesanyám és anyai nagyszüleim Mezőkeresztesen éltek, ezért természetesen többször előfordult, hogy Egerben töltötték szabadidejüket. Mivel azonban nem itt laktak, a város kulturális rendezvényein nem vettek részt. A történelmi város gyönyörű régi épületei, jó üzletei és fantasztikus cukrászdái, már évekkel ezelőtt is vonzották a környék településeinek élőket. Nem csoda, hisz a falusi embereknek sokszor az is kikapcsolódást jelentett, ha a kert és az állatok mellől eljuthattak sétálni, nézelődni és kikapcsolódni Egerbe. Anyukámékat is nagyon érdekelték az itt lévő nevezetességek. Többször megnézték a várat, és az egri séták legtöbbször az erődítmény lábánál megbúvó Ódry cukrászdában végződtek, ahol nagymamám és anyukám szerint a környék legjobb fagyaltkelyhét készítették. Gyakori és igen kedvelt kikapcsolódást jelentett, mikor a sétáló utca, és az abból nyíló kis utcácskák üzleteiben, valamint a buszpályaudvar mellett lévő Domusban nézelődtek. Kulturális és egyben „sport” programként, pedig fáradtságot nem ismerve mászták meg a minaret mind a 97 lépcsőfokát. Egész napos programnak számított a fürdés, úszás az egri strandon. Néhány alkalommal voltak moziban, színházban, a sportsarnokban táncversenyen és a tanárképző főiskola udvarán rendezett szabadtéri játékokon, ahol a hűvös idő ellenére nagyon jól szórakoztak a West Side Story című musical előadáson.

A családi programokon túl édesanyám középiskolás korában barátnőivel és testvérével, keresztanyával együtt is gyakran töltötte a vakáció napjait Egerben. Édesanyám legkellemesebb egri emléke az volt, mikor az akkori Ho Si Minh főiskola (ma Eszterházy Károly Főiskola) által 1988-ban megrendezett FEB táborában vett részt. Ez egy előkészítő tábor volt leendő tanárok részére a főiskola akkori hallgatóival, akik hasznos tanácsokat adtak a táborozóknak a felvételi sikeressége érdekében. Szállásuk a Leányka úti kollégiumban volt,

ahonnan minden nap besétáltak a főiskolába a foglalkozásokra, majd délután és este a várban és annak környékén mulatták az időt. Végül anyukámat nem vették fel a főiskola biológia-kémia szakára, de én ennek most már örülök, mert így Kecskemétre ment tanítóképzőbe, ahol megismerkedett apukámmal.

Ha Egerben tanult volna, akkor én most nem lennék itt, nem járnék a Neumann János Középiskola és Kollégiumba, ahol megkapom ezt a feladatot magyar órán, hogy készítsek egy élménybeszámolót: „hogyan töltötték a szüleim szabadidejüket Egerben?” Örülök ennek a feladatnak, hisz olyan dolgokat is megtudtam szüleimről, amikről még nem is hallottam.